

„Întrebări sincere și răspunsuri false”

Concept realizat de eleva : Abi Nasr Maria Elena

Clasa : a X-a B

Unitate de învățământ : Colegiul Comercial Carol I Constanța

INTERNETUL....o junglă la fel de periculoasă ca cea din pădurile străbătute de Amazon...o adevărată artă a lumii, precum cele mai colorate vietăți ale Pământului care de fapt sunt cei mai veninoși monștri ai lanțului trofic. INTERNETUL, această uriașă „pânză de păianjen” poate emana otrava pe care noi o vedem și o simțim ca cea mai dulce sevă a unui copac aurit. Luând în considerare faptul că, în zilele noastre toți oamenii, fie că recunosc sau nu, depind de internet și ca dovadă am putem menționa momentul crizei pandemice din anii 2020-2021, moment în care lumea a fost ținută în casă iar pentru a continua să ne facem îndatoririle sau să putem comunica cu cei dragi, am utilizat internetul, precum cea mai importantă sursă a vieții. Internetul a fost utilizat atât de mult în aceea perioadă încât, nici cele mai puternice sau mai bine dezvoltate aplicații/ site-uri nu au putut mulțumi. În același timp, copiii au fost trimiși acasă să își continue cursurile de învățământ. Au fost momente bune dar și rele. Majoritatea celor mici au văzut ”școala de acasă” ca pe o experiență, moment în care profesorii, au privit cum elevii, care cândva erau denumiți și „mințiile viitorului” duceau o luptă grea pentru a putea ține pasul și pentru a nu cădea în boala grea de ignoranță a școlii, fenomen ce apare tot mai des în ultimii ani. Greu a fost și pentru profesori, căci a fost nevoie de o adaptare rapidă la on-line.

Această dependență de internet nu a fost doar în momentul pandemiei, ea a apărut odată cu dezvoltarea aplicațiilor de social media cât și cele de entertainment. Cu cât oamenii au avut mai multe porți deschise spre a își petrece timpul într-un mod mai inteligent din punct de vedere tehnic, au început să dea la o parte modalitățile mai vechi de petrecere a timpului liber. Tineretul din ziua de azi, depinde cel mai mult de internet, aceștia găsind zi de zi, noi metode de petrecere a timpului, în mediul online. Problema majoritară a acestui fapt reprezintă lipsa de grijă pe care o duc tinerii, uitând în mare parte de cei 7 ani de acasă sau, devenind complet iredponsabili, oferind străinilor, o multitudine de informații legate de viața lor, iar în felul acesta apare conceptul de: „*Întrebări sincere și răspunsuri false*”. Mulți oameni, începând cu anii 90’ , au început să socializeze cu persoane necunoscute din toate colțurile lumii, prin diferite programe de pe calculatoare, de acasă sau chiar de prin vestitele ”internet cafe-uri”. Cei tineri din acele vremuri, de multe ori considerau că își găseau de partea cealaltă a monitorului, sufletul pereche, fenomen ce se întâmplă și în zilele de azi, doar că este mult mai ușor și în același timp, mai periculos.

În mediul online, este recomandat să ținem cont de protecția vieții private căci, nu știm niciodată cu adevărat cine se află în spatele ecranului sau ce gânduri există la mijloc. Odată cu momentul intrării în social media se asumă întotdeauna o responsabilitate însoțită de riscuri. Se ține cont de faptul că de fiecare dată când vom posta o poză legată de un eveniment din viața noastră sau vom accepta să comunicăm cu un străin, pot exista mici sau mari riscuri ce îți pot provoca neplăceri.

Ascultând cu ceva timp în urmă un podcast realizat de Cosmin Nedelcu alias „*Micutzu*” împreună cu directorul de film Andrei Huțuleac, mi-au atras atenția mai multe fenomene și

concepte bazate pe mediul online. Unul din aceste fenomene poartă numele de „Cyberbullying” sau mai este cunoscut și cu numele de ”Hate”(cuvânt care tradus din engleză, reprezintă verbul a urî). Cel mai întâlnit mod de a agresa o persoană este prin „Cyberbullying”. Ce înseamnă acest termen de fapt? Cyberbullying-ul este o acțiune în care, o persoană este agresată prin injurii, anumite cuvinte ce scad încrederea de sine, jignirii sau alte vorbe ce fac ca persoana agresată să se simtă rău din punct de vedere emoțional. Fenomenul acesta este des întâlnit pe aproape toate site-urile/ aplicațiile de social media și are loc în toate categoriile de vârstă. Cei mai afectați de această problemă a prezentului sunt adolescenții cu vârste cuprinse între 12-17 ani. Infiltrăm în acest subiect următoarea întrebare, spusă de directorul de film Andrei Huțuleac: „De ce nu gândim o secundă înainte să dăm enter?”. Din punctul acesta de vedere, readucem în discuție faptul că în mediul online este necesar să dăm dovadă de responsabilitate pentru siguranța noastră. Fiecare informație postată din viața noastră privată pe internet, reprezintă o țintă pentru un posibil agresor. Responsabilitatea în mediul online este reprezentată de atenția pe care o persoană o deține în momentul în care dorește să posteze sau să converseze cu un străin, o atenție în a avea grijă cu informațiile pe care le oferă în mediul necunoscut. Cu toate aceste pericole, există cazuri, mai rare, unde se pot stabili adevărate legături de prietenie sau poate chiar ceva mai mult între 2 persoane la distanță. Din experiență proprie pot puncta și susține că internetul, pe cât de periculos poate fi în privința siguranței unei persoane să se stabilească legături de orice fel de tip pe internet cu o altă persoană, pe atât de extraordinar este sentimentul de a putea comunica cu o persoană aplată la sute, mii de kilometri depărtare la orice moment al zilei, doar printr-un singur apel sau un simplu mesaj. Putem vedea acest lucru ca un privilegiu, căci nu a existat dintotdeauna, dar pe cât de minunat pare, pe atât de imprevizibil poate fi.

Într-adevăr, următorul lucru pe care îl voi dezbate poate nu pare atât de important, dar în prezent mulți tineri trec prin aceste sentimente. Atunci când vine vorba despre relații mult mai importante decât prietenia, internetul sare în ajutorul îndrăgostiților ce stau la o distanță supărătoare, dar dacă privim situația într-un mod mai conștient dacă am putea să îi spunem așa, se uită cu adevărat anumite lucruri importante în astfel de relații. Putem lua exemplu, vechile scrisori de dragoste. Niște simple hârtii ce ascundeau cele mai sfâșietoare cuvinte pentru sufletul omului. Cuvinte ce exprimau durerea, empatia, iubirea, afecțiunea, dar cel mai important, dorul. Un alt exemplu stă în pereții gărilor sau a aeroporturilor. Acei pereți au în tencuiala lor cele mai dureroase cuvinte de la revedere, cele mai sincere promisiuni și cele mai memorabile despărțiri. Cu timpul și cu dezvoltarea tehnologiei aceste simple lucruri au fost date uitării. Acele clipe de suspans, în care se așteptau răspunsuri la scrisori sau timpul ce nu se mai scurgea când așteptai pe peron să ajungă odată trenul cu persoana dragă, au început să dispară. În zilele noastre, printr-un simplu clic află tot ceea ce mori de nerăbdare să află, iar adevăratul foc din inima îndrăgostiților a devenit mai degrabă, o biată lumânare ce stă să se stingă.

Internetul este un fenomen, tare straniu. El ia, dar și oferă, te pune în pericol dar te și ajută, te ține alături de cei dragi, dar te și îndepărtează. Este un lucru tare complicat, dar fără de care este greu să trăiești în zilele noastre. Este acel ceva ce nu poate fi explicat, dar poate fi înțeles. Este acea scuză care nu îți aduce iertare. Este acel oraș fără copaci. Este acel ocean fără pești. Și ajungem într-un punct în care ne simțim că ne învârtim în jurul cozii, căutând răspunsuri și găsind pe parcurs mai multe întrebări. INTERNETUL ESTE UN MISTER. Dar oare acel mister, poate fi comparat cu misterul energiei negre din Univers ? Chiar am putea spune că explorarea internetului este la fel de pozitivă precum explorarea spațiului cosmic? Un lucru îl știm sigur. Spațiul cosmic și internetul dețin o caracteristică comună. Mereu vor exista întrebări pe subiectul lor, întrebări ce vor rămâne fără răspuns în majoritatea cazurilor. Dar este bine? Este bine să rămânem fără răspunsuri? Ar trebui să ne îngrijorăm?

Și iată în acest fel, omul mereu va fi plin de întrebări. Întrebări *sincere*, iar dacă vor exista răspunsuri, acestea vor fi poate răspunsuri *false*. Într-o altă ordine de idei, conceptul acesta de „*Întrebări sincere și răspunsuri false*” se adresează în mare tinerilor. Problematika acestui subiect de protecție în mediul online se învârtă în jurul tinerilor. Cei cu vârste mijlocii, fiind trecuți peste „vârsta provocărilor”(adolescența) știu în majoritatea cazurilor cum să se poarte pe internet, astfel încât să fie în siguranță. În schimb tinerii, cei încrezători și naivi, uită de această responsabilitate și cad pradă în capcanele unor agresori ce se află în spatele ecranelor și așteaptă cu brațele deschise noi victime. Din păcate, tinerii nu ar trebui să le fie teamă doar de fenomenul de „cyberbullying”. Adolescenții ar trebui să aibă la cunoștință faptul că există și riscul de a fi expuși unui pericol și mai mare și acela ar fi pornografia infantilă. În aceste cazuri nefericite se sugerează să se apeleze la consilieri de terapie cât și la autorități. Cel mai trist fapt este că există un număr deloc ușor de trecut cu vederea ce calculează astfel de cazuri. Astfel de incidente nefericite apar de cele mai multe ori din lipsa de responsabilitate cât și din lipsa de comunicare a adolescenților cu părinții. Se consideră de multe ori că internetul este doar un ocean în care se scufundă corăbii pline de minți tinere și naive. Adevărul este că din punct de vedere al evoluției inteligenței omului internetul este ceva magnific, chiar uluitor. Problema ce îi șterge strălucirea internetului este lipsa de responsabilitate, dar și acele persoane ce caută să murdărească această creație a omului prin obiceiuri bolnave, obiceiuri ce aduc satisfacție pentru agresori. În aceste cazuri nu se stabilește o vină pentru o anumită „tabără”. Cum am specificat la începutul acestei teme, internetul este precum jungla străbătută de Amazon. Este un nou lanț trofic, doar că într-o variantă digitală. Inclusiv aici, se desfășoară clasicul fenomen de „Mănâncă sau vei fi mâncat”. Internetul nu este o jucărie. Este o creație, o dovadă a inteligenței omului dar în același timp a naivității lui. Secolul 21 are la baza lui această mare invenție. Noi nu o mai vedem atât de grandioasă, dar o simplă excursie în timp ar schimba această viziune pe care o avem în momentul actual asupra internetului. Pe vremurile părinților noștri, de fiecare dată când elevii primeau o temă legată de studierea și conceperea unui referat despre o anumită temă singura salvare era biblioteca. Astăzi, printr-un singur *click* elevii au în față toate informațiile de care au nevoie. Nu spun că ar trebui să ne întoarcem la origini. Nu aș putea să punctez acest lucru când viitorul este despre dezvoltare, dar nu consider că ar trebui să uităm lucrurile *reale* pe care le puneam în desfășurare înainte de a depinde în marea majoritate de internet.

Internetul este o creație uluitoare, aproape imposibilă de crezut, dar viața reală este ceva magnific. Întrebările *sincere* vor exista peste tot, dar răspunsurile *false* se găsesc doar acolo unde lumea nu este reală ci doar o imaginație a ceva ce ar putea fi real. O imagine pe care am dori să o vedem, dar este susținută de minciuni. Nu renunțăm la lumea virtuală, dar lumea în care pășim și simțim cu aerul ne umple plămânii cu siguranță nu va avea un sfârșit printr-un buton de *shut down*. Experiența virtuală o putem opri cu o singură atingere, oricând dorim, dar cea reală se oprește la timpul ei, printr-un singur fel. Realitatea se oprește odată cu sunetul surzitor al aparatului de lângă căpătâiul tău care monitorizează ultimul dans al inimii tale înainte de sfârșit. Un ultim dans în care simți și îți aduci aminte că ai trăit. Nu ai fost legat de un monitor ce îți arăta doar ce îți doreai să vezi. Ai pășit, ai râs, ai zâmbit, ai simțit, ai iubit și ai trăit cel mai frumos lucru ce există în aceste Univers, *Viața ta*.